

него, ала дрѣмка я налегнала и нея, та повикала заяка и му рекла: „Легни до мене, азъ ще трѣбва да поспя малко, но ако се яви нѣщо, то ти ме разбуди!“ Клекналъ заякътъ до нея, ала, горкиятъ, и той билъ уморенъ, и нѣмало кому другиму да поржча да го събуди, та заспалъ. И заспали тогава и царкинята, и ловецътъ, и лъвътъ, и мечката, и вълка, и лисицата, и заяка, и заспали всички дълбокъ сънь.

Ала велможата, който отдалечъ трѣбвало да гледа, като не видѣлъ ламята да хвърчи заедно съ дѣвойката, и като видѣлъ, че въ планината е тихо, осмѣлил се и се покачилъ на върха на планината. Тамъ лежала на земята, разкъсана на парчета, ламята, а недалечъ отъ нея — царската дъщеря и единъ ловецъ съ своитѣ звѣрове, всички заспали въ дълбокъ сънь. И понеже той билъ зълъ и бездушенъ човѣкъ, извадилъ своя мечъ, отсѣкълъ главата на ловеца, грабналъ дѣвойката за рамото и я отвлѣкълъ на долъ изъ планината. Тя се събудила и се изплашила ала велможата ѝ рекълъ: „Ти си въ моитѣ ржцѣ, трѣбва да кажешъ, че азъ убихъ ламята.“ — „Това не мога да го сторя“, отвърнала тя, „защото единъ ловецъ съ своитѣ животни уби ламята.“ Тогава той изтеглилъ меча си, заплашилъ я, че ще я заколе, и изкубналъ отъ нея едно обѣщание. Слѣдъ това я отвелъ прѣдъ царя, който отъ радостъ не знаялъ какво да прави, като видѣлъ пакъ живо и здраво любимото си чедо, което той мислѣлъ че е изедено отъ чудовището. Велможата се обърналъ къмъ него и му рекълъ: „Азъ убихъ ламята и избавихъ дѣвойката и цѣлото царство, за туй я искамъ за жена, както бѣше уговорено.“ Царътъ запиталъ дѣвойката: „Истина ли е това, което той говори?“ — „Ахъ, да!“, отговорила тя, „трѣбва истина да е, ала азъ желая, щото свадбата ни да стане само слѣдъ една година и единъ день“, защото мислѣла, че прѣзъ това врѣме тя сѣ ще чуе нѣщо за своя любимъ ловецъ.

А на *ламыната планина* още лежели звѣроветѣ до своя убитъ господаръ и спали, но ето пробрѣмчалъ единъ голѣмъ стършелъ, кацналъ на носа на заяка, но заяка си дигналъ крачеца, изхвърлилъ го и пакъ заспалъ. Стършелътъ втори пѣтъ кацналъ, ала заякътъ се отрилъ и втория пѣтъ и пакъ заспалъ. И трети пѣтъ до-

шълъ и му ужилъ носа, и тогава заякътъ се вече събудилъ. Щомъ се събудилъ, заякътъ разбудилъ лисицата, тя разбудила вълка, той мечката, а тя лѣва. И когато лъвътъ съгледалъ че дѣвойката я нѣма, а господарътъ му е убитъ, започналъ да реве и да вика: „Кой извърши това? Мечко, защо ме не събуди?“ Мечката запитала вълка: „Защо ме не събуди?“ а вълкътъ — лисицата, а лисицата — заяка. Горкиятъ заякъ не знаялъ какво да отговори и всичката вина останала върху него. И поискали всички да го накажатъ, ала той се замолилъ и рекълъ: „Недѣйте ме убива, азъ ще направя щото нашиятъ господаръ пакъ да оживѣе. Азъ зная една гора, въ нея расте единъ коренъ: който го тури въ устата — каквато болестъ и рани да има, ще ги изгуби. Ала гората е двѣстѣ часа далечъ отъ тукъ“. А лъвътъ рекълъ: „За двадесетъ и четире часа ти трѣбва да отидешъ и да се върнешъ и да донесешъ отъ тоя коренъ“. Рипналъ заякътъ, отлетѣлъ като стрѣла, и за двадесетъ и четире часа се върналъ и донелъ отъ корена. Лъвътъ наставилъ главата на ловеца, а заякътъ му пѣхналъ кореня въ устата и изведнажъ той се слѣпилъ, сърдцето започнало да му бие, и оживѣлъ. Събудилъ се ловецътъ, но се изплашилъ като видѣлъ, че нѣма дѣвойката около него, и помислилъ: „тя трѣбва да е избѣгала, до като съмъ спалъ, за да се избави отъ мене.“ Лъвътъ погрѣшилъ въ бързината и слѣпилъ главата наопако, отъ къмъ гърба съ лицето, но ловецътъ билъ толкова затъженъ по царската дъщеря, щото едвамъ къмъ пладнѣ, когато поискалъ да хапне нѣщо, заблѣжилъ че главата му е обърната къмъ гърба, и не можалъ да разбере какво е това, та питалъ звѣроветѣ, що се е случило, докато той е спалъ.

Тогава разказали на ловеца, че и тѣ отъ голѣма умора всички изпозаспали, и когато се събудили, намѣрили го убитъ, съ отсѣчена глава; че заякътъ е донелъ животворния коренъ, ала въ бързината лъвътъ му турилъ главата наопаки; сега той поискалъ да поправи грѣшката си, та му откъсналъ наново главата, намѣстилъ я добрѣ пакъ, а заякътъ му помогналъ съ корена, та го съживилъ наново.

Ала ловецътъ билъ тежко нажаленъ, трѣгналъ да скита по свѣта и разигравалъ прѣдъ